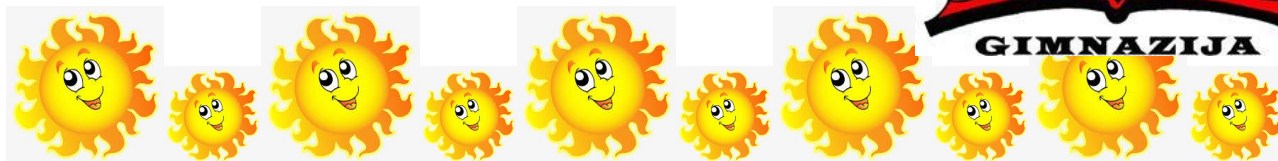

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.

2018 M. BALANDŽIO MĖN. NR. 2 (002)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 Tarptautinis tyrimas, kuriame dalyvauja gimnazistai
- 📖 Psichologijos mokytojos patarimai laikantiems egzaminus
- 📖 Apie gerumo akciją
- 📖 Nauja gimnazijos taryba
- 📖 Kuo ypatinga kovo 1-oji diena?
- 📖 Edukacija „Pažintis su neregio pasauliu“
- 📖 Susitikimas su Andriumi Melninkaičiu
- 📖 Kovo 23-oji – VGTU diena gimnazijoje
- 📖 „Veiksmo savaitė BE PATYČIŲ“
- 📖 Jaunųjų filologų kūryba
- 📖 Reikšmingi įvykiai, informacija
- 📖 Žygis, skirtas valstybės atkūrimo šimtmečiui paminėti

I PUSMEČIUI PASIBAIGUS

Mokymosi rezultatai

Prasidėjus mokslo metams gimnazijoje mokėsi 555 mokiniai, I pusmetį pabaigė 552 gimnazistai: visų jų pažangumas – 88,2 %, kokybė – 30,6 %. Galima pasidžiaugti, kad net 43 mokinių pusmečio įvertinimai – vien tik 9 bei 10 balų. Pačios pažangiausios (100 %) šios klasės: I b (auklėtoja R. Žemelinė), II b (auklėtoja G. Bajorinaitė), II c (auklėtoja A. Zikienė), III a (auklėtoja D. Pavlavičienė), IV a (L. Maskolaitienė). Aukščiausiais kokybės rodikliais pasižymėjo šios klasės: III a (*nuotraukoje*) – 81,5 % (auklėtoja D. Pavlavičienė), II a – 69,0 % (auklėtoja S. Stankevičienė) ir III b – 64,0 % (auklėtoja B. Genienė). Deja, 65 mokiniai gavo nepatenkinamus įvertinimus arba buvo neatestuoti. Mokytojų tarybos posėdyje nutarta vadovaujantis Mokymosi sutarties 7.1 ir 7.2 punktais nutraukti mokymosi sutartis su 3 gimnazistais (dėl blogo lankomumo ir pažangumo).

Lankomumas

Praleistų pamokų skaičius per I pusmetį iš tiesų nemažas – 34433, iš jų nepateisintos liko 9843 pamokos, o praleistos dėl ligos (pateikta gydytojo pažyma) yra 11109 pamokos. Daugiausiai pamokų – beveik po 2500 – per I pusmetį praleido I e, IV b ir IV e klasių mokiniai. Džiugu, kad mažiausiai pamokų praleido gimnazistai iš I b ir II c klasių. Jų per pusmetį iš viso praleistų pamokų skaičius nesiekia tūkstančio. Deja, daugiausiai be pateisinamos priežasties praleido IV e klasės mokiniai. Mažiausiai liko nepateisintų pamokų I b (90 pam.), II c (124 pam.), II a (187 pam.) klasėse. Įdomioji statistika: pagal vienam mokiniui tenkantį praleistų pamokų skaičių pirmauja I e, IV b ir IV e klasės, kai tuo tarpu nepateisintų pamokų vienam mokiniui daugiausiai tenka IV e, III e ir IV d klasėse (nuo 35 iki 40 nepateisintų pamokų, tenkančių vienam mokiniui), o mažiausiai nepateisintų pamokų vienam mokiniui tenka I b, II c ir I c klasėse.

Pirmūnai

Gimnazijos pasididžiavimas – mokinės, kurios I pusmetį baigė vien tik dešimtukai: Barbora Jociūtė (I a), Sandra Spaustinaitytė (I b), Austėja Dilytė (III a), Viktorija Uksaitė (IV a). Taip pat skelbiame geriausių mokinių dešimtuką pagal per I pusmetį gautų pažymių vidurkį: 1. Barbora Jociūtė (9,97) (*nuotraukoje*), 2. Austėja Dilytė (9,94), 3. Sandra Spaustinaitytė (9,86), 4. Viktorija Uksaitė (9,85), 5. Agnė Sapranaitytė (9,83), 6. Iveta Girdžiūtė (9,8), 7. Ernestas Sabaliauskas (9,8), 8. Augustė Pocevičiūtė (9,8), 9. Enrika Dumčiūtė (9,72), 10. Viktorija Rainytė (9,71).

**Sveikiname
pirmūnus!**

Visiems gimnazistams linkime sėkmės!

Parengė Emilija Kazlauskaitė, Jaunųjų žurnalistų būrelio narė

TARPTAUTINIS PENKIOLIKMEČIŲ MOKINIŲ GEBĖJIMŲ TYRIMAS

PISA (angl. Programme for International Student Assessment) – tai kas treji metai vykdomas tarptautinis penkiolikmečių mokinių gebėjimų tyrimas, kurį inicijuoja Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija (EBPO, angl. OECD). Tai yra septintasis toks tyrimas nuo 2000 m., kuriame šiuo metu dalyvauja daugiau nei 80 valstybių. Bandomasis 2018 m. tyrimo testavimas vyko 2017 m., o pagrindinis vyks 2018 m. Pagrindiniai tyrimo bruožai yra šie: tai didžiausias pasaulyje tarptautinis tyrimas švietimo srityje; tiria maždaug 15-os metų mokinius; vertina mokinių pasiruošimą suaugusiojo gyvenimui; matuoja mokinių skaitymo gebėjimus, gamtamokslinį ir matematinį raštingumą bei globaliąsias kompetencijas; renka informaciją apie tyrime dalyvaujančių valstybių ugdymo kontekstą. Atlikti šį tyrimą svarbu ir prasminga, nes gautus rezultatus galima naudoti siekiant parodyti, kaip Lietuvos mokiniai yra pasirengę mokymuisi, kai jie palieka mokyklą; norint nustatyti ilgalaikio tobulinimo sritis mokyklos ir švietimo valdymo sistemos lygmenyse; norint palyginti mokinių rezultatus ir mokymo(si) aplinkas skirtingose šalyse. Daugiau apie tarptautinį mokinių gebėjimų tyrimą, kuriame dalyvauja ir mūsų gimnazistai, skaitykite EBPO interneto tinklalapyje <https://www.oecd.org/pisa/>.

Jolanta Gudalienė, direktoriaus pavaduotoja

PRASIDEDA EGZAMINŲ KARŠTINĖ (KELETAS NAUDINGŲ PATARIMŲ)

Pasirengimas egzaminams ir egzaminų laikymas – kupinas įtampos ir atsakingas gyvenimo laikotarpis. Nepaisant to, svarbu suvokti, kad ne vien nuo to ar kito egzamino išlaikymo priklauso visas jūsų gyvenimas. Svarbu nedramatizuoti šio gyvenimo etapo.

Rengiantis egzaminams, svarbu nusistatyti prioritetus, kuri medžiaga yra svarbi, o kuri tik papildoma. Tada nereikės vienodai intensyviai mokytis visko. Svarbiausiai reikia pasirinkti, ką reikia tik pasikartoti, o ką dar ir pasiaiškinti bei išmokyti.

Labai gerai yra egzaminams rengtis kartu su draugu. Gal ir ne visą rengimosi laikotarpį, bet nors retkarčiais. Tarkime, jei esate akustinio tipo žmogus, tinka mokytis su vizualinio tipo kolega. Iš karto nušaukami du žuikiai: vienas skaito, kitas klausia – tuo pačiu metu įsimena abu. Be to, kartu mokantis greičiau galima išsiaiškinti nesuprantamus dalykus. Kartais teigiama, kad moksleiviai gali paaiškinti vienas kitam netgi geriau negu mokytojas.

Prieš egzaminą

Svarbu išsimiegoti, ryte nepersivalgyti. Eidami laikyti egzamino, pasiimkite konspektus. Tai nereikia, kad turite pulti kartotis prieš pat egzaminą. Ne. Taip tiesiog ramiau. Žinoma, iš namų išėikite, išvažiokite anksčiau, kad nereikėtų skubėti ir nervintis. Bet ir neateikite pernelyg anksti. Tvyranti įtampa ir laukimas niekada nepadeda. Nesistenkite per daug bendrauti ir kalbėtis su klasės draugais prieš eidami laikyti egzaminą. Geriau susikaupkite, bandykite prisiminti ką nors malonaus, tai, kas nesusiję su egzaminu.

Per egzaminą

Per egzaminą raštu nepatariama atsakinėti į klausimus ar spręsti visus uždavinius iš eilės. Iš pradžių reikia išspręsti lengvus, paskui – vidutinio sunkumo ir galiausiai – sunkius uždavinius, kad nebūtų prarasta laiko. Gerai būtų prieš kiekvieną užduotį padaryti po nedidelę pertraukėlę. Spręsdami uždavinį, pasitikrinkite kiekvieną, net paprasčiausią, veiksmą, taip apsisaugosite nuo žioplų klaidų. Rasti ir ištaisyti klaidą iš karto yra kur kas lengviau ir paprasčiau, nei pabaigus spręsti uždavinį.

Jei jums atrodo, kad nežinote, kaip atsakyti į klausimą, surašykite juodraštyje visas kylančias asociacijas, susijusias su klausimu. Tikėtina, kad tai padės prisiminti teisingą atsakymą. Net jeigu nežinote išsamaus atsakymo į klausimą, užrašykite tiek, kiek žinote. Kartais tai padeda prisiminti daugiau.

Rekomenduoju panaudoti visą egzaminui skirtą laiką, neskubėkite išeiti. Pasitaiko, kad tik iš pirmo žvilgsnio klausimas ar užduotis atrodo aiškūs ir paprasti. Pasitikrinkite, ar viską teisingai supratote. Prieš egzamino pabaigą dar kartą svarbu peržiūrėti visus klausimus, atsakymus ir ištaisyti pastebėtas klaidas. Sėkmės.

Deimantė Jacikevičienė, psichologijos mokytoja

GERUMO PER DAUG NEBŪNA

Mūsų gimnazijos bendruomenės iniciatyva visą gruodžio mėnesį vyko gerumo akcija „Spalvotos Kalėdos“. Šios akcijos tikslas – gerumo skleidimas, dalijimasis ir bendrystės ugdymas. Mokiniai kartu su technologijų, dailės ir kitų dalykų pedagogais kūrė rankdarbius iš popieriaus, medžio bei kitų medžiagų tam, kad pajustų kalėdinę dvasią, sukurtų dovanėles vaikams, kuriems labai reikalingas džiaugsmas bei meilė, nes šįkart viskas skirta vaikams, sergantiems onkologinėmis ligomis. Tai, ką sukūrė, paaukojo gimnazijos bendruomenės nariai, buvo nusiųsta į Mamų uniiją, iš kurios sėkmingai nukeliavo pas mažuosius ligonius. Tikimės, kad ši graži iniciatyva sušildė ne tik kūrusių dovanėles širdis, bet ir jas gavusiųjų širdeles.

Justė Pileckytė, Jaunujų žurnalistų būrelio narė

GIMNAZIJOS TARYBOS NARIAI

Jurgita Kazinevičienė, pirmininkė

Arvydas Griškus, pirmininko pavaduotojas

Jolanta Norkūnienė, sekretorė

Nariai: Lina Lukošienė, Gabija Vidulytė, Janina Ašutaitytė, Erika Liutkevičienė, Asta Zikienė, Viktorija Rainytė, Augustė Pocevičiūtė, Irmantas Norkūnas, Valdas Valavičius.

Jonė Adomavičiūtė, Jaunujų žurnalistų būrelio narė

KUO YPATINGA KOVO 1-OJI DIENA?

Visi žinome, kad kovo 1 d. – pirmoji pavasario diena, atgimstančios gamtos šventė. Bet ją pasidžiaugti gali ir bibliotekininkai, nes ši diena pripažinta tarptautine bibliotekininkų apkabinimo diena, skirta padėkoti taip sunkiai dirbantiems ir, pripažinkime, ne visada pakankamai įvertintiems žmonėms. Štai mokyklų bibliotekininkai valandų valandas tvarko milžiniškus knygų fondus, rengia parodas, rūpinasi leidiniais, padeda mokiniams kuo daugiau sužinoti apie literatūrą, sukuria tinkamą aplinką dvasiniam tobulėjimui. Taigi, šįkart apkabinkime vieną mūsų gimnazijos bibliotekininkę...

Vaida Sendžikienė yra šauni, stropi, linksma, o svarbiausia – savo darbą mylinti ir išmananti moteris. Nusprendėme ją ne tik apkabinti, bet ir pakalbinti. Kaip ir, ko gero, dauguma bibliotekininkų, knygomis ji pradėjo domėtis dar vaikystėje. Labiausiai jai, dar mergaitei, patiko pasakos. Jas perskaitė visas, kol vyresnėse klasėse besimokant mokytoja pasakė pastabą, esą toks pasakų skaitymas jau yra „nesveikas“. Dabar Vaida mėgsta lietuvių autorių, tokių kaip L.S. Černiauskaitė, A. Ruseckaitė, J. Marcinkevičius, kūrybą. Mėgstamiausią knygą mūsų bibliotekininkei išskirti sunku. „Tai priklauso nuo žmogaus nuotaikos, gyvenimo, jį supančių žmonių.“ – teigia pašnekovė. Audioknygos Vaidai atrodo patogios, tinkamos šiuolaikiniam žmogui, kuris nuolat skuba ir retai kada gali atrasti laisvą valandėlę. Vis dėlto tokia „skaitmena“ – šalta. Būtent dėl šios priežasties moteris yra įsitikinusi, jog tradicinės popierinės knygos artimiausiu metu tikrai neišnyks ir darbo jai užteks dar labai ilgai. „Knyga – mūsų draugas,“ – sako moteris. Be skaitymo dar Vaida mėgsta rūpintis gėlėmis, patinka megzti.

Ko gero, daug kam iš jūsų įdomu, tai kiek knygų prižiūri bibliotekininkė? Ogi labai daug – gerokai daugiau kaip 22 tūkstančius. Vaidai džiugu, kad mūsų mokyklos biblioteka yra tokia gausi, ją labai rūpinasi direktorius ir visa mokyklos bendruomenė:

„Visi formuoja biblioteką: ir mokiniai, ir mokytojai, ir direktorius, kuriam labai patinka skaityti.“ Gerų žodžių Vaida negaili buvusiam gimnazijos mokiniui, o dabar advokatui J. Elzbergui už dosnumą – skirtą pinigų sumą knygoms įsigyti. Kuo turtingesnė gimnazijos biblioteka, tuo lengviau skaitytojui čia rasti tinkamą knygą. Smagiausia darbo dalis, pasak pašnekovės, kai ji gali rekomenduoti knygą ir ši skaitytojui patinka. „Smagu, kai perskaitę dar rekomenduoja mano pasiūlytą knygą savo draugams. Tada žinau, kad pataikiau ir ką dar galiu ateityje patarti,“ – džiaugiasi moteris.

Labai dėkojame Vaidai už nuoširdų ir uolų darbą mūsų mokyklos bibliotekoje ir nuoširdžiai ją apkabiname!

Guoda Stalgytė, Jaunųjų žurnalistų būrelio narė

EDUKACIJA „PAŽINTIS SU NEREGIO PASAULIU“

Į mūsų gimnaziją vasario 27 dieną atvyko neįprasta viešnia – Indrė Gaskaitė, pasakų vaikams kūrėja. Nors susitikimai su mokiniais vyko gimnazijos technologijų kabinete ir pasakų autorė pietavo mūsų valgykloje, deja, gimnazijos ji taip ir nepamatė, kadangi nuo kūdikystės turi visišką regos negalią ir todėl pasaulį pažįsta kitaip.

Viešnia susidomėjusius mokinius supažindino su Brailio raštu, Brailio rašto mašinėle, pademonstravo spalvų detektorius bei monetų matuoklį, kartu su ja galėjome išbandyti, kaip reikia naudotis baltąja lazdele. Pasakų vaikams autorė Indrė save vadina drąsiu žmogumi. Įdėmiai klausėmės Indrės ir supratome, kad tai labai pozityvus žmogus, jai mokykloje mokytojai nuolat kartojo, kad nieko gyvenime nepasieks, bet Indrė įrodė, jog jie klydo. Autorė išleido tris pasakų CD diskus: „Per pasakų dangų“, „Kas namelio širdyje?“, „Ištiesk ranką pasakai“. Tai pasakos apie kasdieninius troškimus ir džiaugsmą, kai jie išsipildo.

Edukacinės pamokos prabėgo akimirksniu – buvo stebuklinga, nuostabu, neįprasta, keista ir labai įdomu.

Vika Lukauskaitė, Jaunųjų žurnalistų būrelio narė

SUSITIKIMAS SU ANDRIUMI MELNINKAIČIU

Kovo 1 dieną gimnazijoje svečiavosi buvęs mokinys, Lazerių centro UAB Lidaris vyresnysis mokslinis darbuotojas, Vilniaus universiteto fizikos katedros docentas, fizikas Andrius Melninkaitis. Įdomiausia, kad žymaus fiziko karjera 1986 metais prasidėjo būtent mūsų gimnazijoje, tuometinėje Jurbarko 1

vidurinėje mokykloje, kur jis mokėsi iki 1998 metų. Doc. dr. Andrius Melninkaitis technologijų kabinete skaitė paskaitą, pasakojo apie studijas, karjerą bei profesijos pasirinkimą. Taip pat paskaitoje sužinojome apie jo darbinę veiklą, jos pobūdį, pasiekimus, savanoriavimą studentų asociacijose. Be to, Andrius Melninkaitis mielai pakvietė mūsų mokyklos mokinius apsilankyti jo darbovietėje, Vilniaus universiteto lazerinių tyrimų centre.

*Emilija Bakaitytė ir Samanta Mažrimaitė,
Jaunųjų žurnalistų būrelio narės*

KOVO 23-oji – VGTU DIENA GIMNAZIJOJE

Mūsų gimnazija tęsia bendradarbiavimą su VGTU. Kaip žinome, 2017 m. gegužės 16 dieną buvo pasirašyta bendradarbiavimo sutartis su Vilniaus Gedimino Technikos Universitetu. VGTU klasių moksleiviams universitetas įsipareigojo suteikti galimybę apsilankyti universitete, jo laboratorijose, klausytis dėstytojų skaitomų paskaitų, atlikti praktinius darbus chemijos ir fizikos laboratorijose bei dalyvauti universiteto organizuojamuose renginiuose. Mūsų gimnazijoje nuo 2017 m. rugsėjo 1 dienos buvo įsteigta mobili VGTU klasė, šios klasės mokiniai jau lankėsi universitete, o kovo 23 dieną mūsų gimnazijoje viešėjo VGTU dėstytojai.

Pirmiausiai svečiai pristatė studijų programas, kurias siūlo rinktis VGTU. Per pamokas jie skaitė įdomias paskaitas, kuriose buvo galima įgyti naujų žinių apie kompleksinius skaičius, atrasti, kaip grožį pagrįsti matematiškai, bei sužinoti tai, jog vėjo jėgainės – ekologiški energijos šaltiniai (prof. V. Stankevič fizikos pamoka „Vėjo jėgainės – ekologiški energijos šaltiniai“, doc. R. Simanavičienės matematikos pamoka „Grožį galima pagrįsti matematiškai“, doc. N. Bratčikovienės matematikos pamoka „Kompleksiniai skaičiai“). Taip pat buvo atvykusi mobilioji laboratorija, kurioje mokiniai matavo oro užterštumo ir triukšmo lygius prie gimnazijos, tai yra atliko du laboratorinius darbus: „Oro užterštumo lygio nustatymas“ ir „Mobiliųjų telefonų elektromagnetinio lauko tyrimas“. Įdomią savo sėkmės istoriją pasakojo buvęs gimnazijos absolventas, dabar VGTU Aplinkos apsaugos instituto direktorius Raimondas Grubliauskas, kuris pas mus į gimnaziją ir atvyko kartu su mobilią laboratorija. Be to, nuo 12 val. aktų salėje vyko docento Gintauto Ambraso organizuotas atrankinis čempionato „Makaronų tiltai 2018“ turas. Gimnazistai galėjo susipažinti su čempionato nuostatais, su inžinerinėmis tiltų konstrukcijomis ir varžytis tarpusavyje, kieno pagamintas tiltas atlaikys didesnę svorį. Komandoms buvo duota 400 g (vienas pakelis) spagečių ir 4 gabalėliai plastilino. Per 45 minutes gimnazistai turėjo pastatyti tiltą iš duotų medžiagų be jokios mokytojų, draugų ar dėstytojų pagalbos. Pirmąją vietą ir teisę dalyvauti respublikiniame moksleivių čempionate, vyksiančiame VGTU, pelnė komanda „Klastūnynas“ (J. Pileckytė, I. Filipsons, A. Rentelytė, G. Lukoševičiūtė): tiltas svėrė 338 gramus ir atlaikė 2,5 kg svorį. Visi laimėtojai gavo suvenyrų, padėkas bei kvietimą į Lietuvos „Makaronų tiltų 2018“ čempionatą.

Pasibaigus renginiui mokytoja Asta Zikienė sutiko atsakyti į kelis „Spindulio“ klausimus.

Koks yra šio projekto tikslas?

Siekiamo, kad bendradarbiaujant su VGTU gimnazistai ateityje galėtų drąsiai rinktis ir studijuoti fizinius mokslus, geriau pažintų studijų procesą ir tai, kokios perspektyvos laukia universitete.

Ar daug mokinių dalyvauja šiame projekte?

Nors bendradarbiaujame su VGTU tik pirmus metus, bet mokinių susidomėjimas didelis. Šiais metais į VGTU klasę priimti 48 mokiniai.

Kokia yra projekto nauda mokiniams?

Mokiniai gilina tikslųjų ir gamtos mokslų žinias. Jiems suteikiama galimybė naudotis VGTU mokytojų baze, laboratorijomis ir jų įranga. Gimnazistai mokosi 3D modeliavimo, atlieka praktinius darbus, be to, išklausę reikiamą skaičių paskaitų ir padarę laboratorinius darbus, gaus pažymėjimus apie universitete įgytas žinias.

Koks vaidmuo įgyvendinant šį projektą teko Jums?

Man buvo labai smagu, kai šiai idėjai pritarė direktorius ir mūsų gimnazija pasirašė su VGTU bendradarbiavimo sutartį. O dabar man teko sudaryti tvarkaraštį, numatyti, kokie mokiniai lankys kokias paskaitas ar laboratorinius darbus, organizuoti VGTU dėstytojų ir mobilios laboratorijos atvažiavimą pas mus.

Ar buvo kokių netikėtų įvykių įgyvendinant šį projektą?

Gal toks smagus pastebėjimas, kad kai kurie VGTU dėstytojai mato, jog mūsų mokiniai yra gerai paruošti, ir prašo juos perspėti, kad ir dėstytojai galėtų profesionaliau pasiruošti savo paskaitoms.

Kokia yra šio projekto ateitis?

Ir toliau bendradarbiausime.

Justė Pileckytė, Jaunųjų žurnalistų būrelio narė

„VEIKSMO SAVAITĖ BE PATYČIŲ“

Kovo 19 – 23 dienomis Lietuvoje vyko „Veiksmo savaitė BE PATYČIŲ“, siekiant atkreipti visuomenės dėmesį į patyčių problemą. Prie šios iniciatyvos prisijungė ugdymo įstaigos, nevyriausybines ir kitos organizacijos, kurios savo renginiais ir veiklomis prisidėjo prie saugesnės aplinkos kūrimo mūsų šalyje. Kaip teigia dr. Robertas Povilaitis, organizuojant „Veiksmo savaitę BE PATYČIŲ“, nekeliamas tikslas sumažinti patyčių per savaitę, o siekiama sukelti didelį rezonansą, kad visi, nuo kurių priklauso, kad patyčių būtų mažiau, pergalvotų savo elgesį, planus ir prioritetus.

Mūsų gimnazijos bendruomenė taip pat buvo viena iš tų ugdymo įstaigų, kuri neliko abejinga šiai iniciatyvai. Visą savaitę vyko kryptingos veiklos: etikos mokytoja Alina Baltrušaitienė su mokiniais žiūrėjo ir aptarė filmą „Gerumo stebuklas“, VPK Jurbarko rajono policijos komisariato bendruomenės pareigūnas, Veiklos skyriaus vyresnysis tyrėjas Ramūnas Budrys 9 klasių mokiniams skaitė paskaitą apie mokinio teisinę atsakomybę ir pareigas, visuomenės sveikatos priežiūros specialistė Danutė Kriščiūnienė ir socialinė pedagogė Dalė Eidokaitienė surengė „Draugystės arbatos pertrauką“, muzikos mokytoja Gražina Mikšienė pertraukos metu organizavo mokinių koncertą „MES PRIEŠ PATYČIAS“, dailės mokytoja Jurgita Davidavičienė kartu su mokiniais gamino knygų skirtukus, o 9e klasės mokinė Klaudija Kriauciūnaitė nupiešė emblemas „Savaitė be patyčių“, kurios buvo dalinamos visą savaitę. Taip pat mokykloje buvo sukurti specialūs informaciniai stendai.

Tikimės, kad šiai iniciatyvai pasibaigus gera nuotaika gimnazijoje nedings, visus lydės ir toliau. Džiugu, kad gimnazistai noriai dalyvavo visose veiklose. Ačiū už malonų bendravimą ir bendradarbiavimą.

Dalė Eidokaitienė, socialinė pedagogė

GIMNAZISTAI DALYVAVO RESPUBLIKINIAME JAUNŲJŲ FILOLOGŲ KONKURSE

Per pavasario atostogas Vilniuje vyko 50-asis Lietuvos jaunųjų filologų konkursas. Šiais metais į jį pakviesti 102 jaunieji kūrėjai iš 35 šalies miestų ir rajonų. Gausiausias jaunųjų filologų būrys atvyko iš Palangos, Klaipėdos, Panevėžio, Vilniaus miestų, Jurbarko, Kauno, Kretingos ir Vilkaviškio rajonų. Iš mūsų gimnazijos dalyvavo Gabija Eicheltaitė, išvertusi Marko Tveno kūrinio „Valkata užsienyje“ ištrauką (anglų k. mokytoja Asta Akutaitienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Jūratė Videikienė), Mantas Širkevičius, pateikęs darbą „Tarybinių laikų mėgėjų teatras Jurbarko“ – interviu su buvusią gimnazijos mokytoja Birute Skandūniene (lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Jūratė Videikienė) ir Aistė Rentelytė, parašiusi prozos kūrinį (lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Vilija Bartusevičienė).

Skaitytojams suteikiame galimybę paskaityti šių darbų ištraukas.

Gabija Eicheltaitė, M. Tveno kūrinio „Valkata užsienyje“ ištrauka

Žinoma, gyvūnai kalbasi tarpusavyje. Dėl to negali būti jokių abejonų, bet manau, kad tik nedaugelis žmonių gali juos suprasti. <...> Kai kurie gyvūnai turi gana gausų žodyną, puikiai įvaldytą kalbą, jie visada pasirodę sklandžiai prisistatyti. Todėl pastarieji daug šneka. Jiems tai patinka. Jie suvokia esą talentingi ir jiems patinka „pasirodyti“. Beikeris sakė, kad po ilgų ir atidžių stebėjimų jis priėjo prie išvados, kad geriausi kalbėtojai tarp paukščių ir žvėrių yra mėlynieji kėkštai. Jis teigė: mėlynasis kėkštas yra kitoks, įdomesnis, nei kiti gyviai. Jo jausmų ir nuotaikų paletė daug spalvingesnė. Ir, patikėkit, viską, ką mėlynasis kėkštas jaučia, sugeba išreikšti savo kalba. Ir ne bet kokia kalba, o nepaprastai nuostabią, absoliučiai tobula kalba, kurioje knibždėte knibžda metaforų. O kas dėl gebėjimo valdyti kalbą – niekada nepamatsys kėkšto ieškant žodžio

kišenėje. Niekas niekada to nematė. Žodžiai tiesiog liejasi iš jo! Ir dar štai kas. Aš pastebėjau, kad nei vienas paukštis, karvė ar dar kas nors nėra taip gerai įvaldę gramatikos, kaip kėkštas. Sakysite, katė? Na, katė gal, bet užtenka naktį katei susipjauti su kita kate ir išgirsite tokią gramatiką, kad atvips žandikaulis. Neišmanėliai mano, kad besipešančių kačių kniaukimas yra erzinantis, bet taip nėra. Tiesiog jų itin bjauri gramatika. Niekada negirdėjau kėkšto vartojant netinkamą gramatiką, bet jei ir išsprūsta kas, tai jis susigėsta kaip žmogus, užsičiaupia ir pabėga.

Mantas Širkevičius, darbas „Tarybinių laikų mėgėjų teatras Jurbarko“ - interviu su buvusią gimnazijos mokytoja Birute Skandūniene

Galiu pasakyti tik tiek, kad gimiau prie nepriklausomos Lietuvos, Smetonos laikai vadinami. Tai va, tais Smetonos laikais aš ir gimiau, trisdešimtaisiais, 1930.

Patekau į tą laikotarpį, kada labai sudėtinga, buvo jau paskutinis dešimtmetis nepriklausomos dar Lietuvos, pradėjau mokyklą lankyti nepriklausomoje, smetoninėje dar vadinamoje Lietuvoje, o paskui jau tuoj pat 1940 m. Čia pat ir atėjo, kaip kaime vadindavo, atėjo rusai. O mes paskui jau oficialiai vadinom tarybiniais metais. Tai va, 40-ieji. Tie metai man buvo labai sunkūs, man asmeniškai šeimoje buvo labai sunkūs – tėvą paėmė į kalėjimą, brolių į kalėjimą, seserį į kalėjimą. Mes likom dviese su mama. Tam laikotarpy pragyvent nebuvo lengva. Mus priglaudė mano mamos tėvai, seneliai mano. Senelis jau buvo miręs. Ir aš ten gyvendama, 41-ais turbūt ar antrą pradžioje, baigiau Antalieptės pradinę mokyklą, šeši skyriai ten buvo. Ir viskas, motina sako: „Tai dabar, vaikel, kur dėsies?“ Aukštaitiškai taip, tarme. Dabar, sako, aš susitariau su kaimo siuvėja, jinai tave pamokys siuvimo. Aš pasakiau kategoriškai – aš siuvėja tikrai nebūsiu. Noriu ir nebūsiu. Sako, o kurgi tu dėsies. Artimiausia progimnazija tada, paskui ji tapo gimnazija, buvo Dusetose, už dvylikos kilometrų nuo mūsų kaimo. Nieko aš jai nesakiau. Pirmadienį iš ryto atsikėliau, apsirengiau, susipyniau savo ilgą kasą ir ateinu. Motina kepa blynus (kaime būdavo tokios didžiulės krosnys, keptuvę paimdavo tokia kaip su žnyple ir įkišdavo į krosnį ir ten blyną iškepa, ištraukia ir tada jau tą išverčia, vėl pila kitą). Žinoma, blynai iš miežių, miežiniai arba žirniniai, labai neskaniūs, bet kai valgyt norėdavai, viskas gerai buvo. Motina sako, tu dabar ką čia, kur čia išsipuošus. Sakau, einu į Dusetas laukti egzaminų į progimnaziją. „A tu išprotėjai, tai kas iš to, dvylika kilometrų, kaip tu nueisi.“ Sakau: „Nueisiu!“ Aš anksti išvykau. Bijojau, kadangi buvo partizanų ir stribų laikotarpis, susišaudymai, reikėjo eit per mišką. Bet nieko, praėjau ir viskas. Kur labai bijojau eiti, tai susiradau besiganančią karvę. Ją apsikabinau ir mes su ta karvyte per miškelį (girdisi – kažkur pokši) su ta karve abidvi ir praėjom. Paskui aš ją tik apsakau, per užpakalį sudaviau – žygiuok, sakau, atgal.

Atvykusi galvojau, kur apsistoti, nes egzaminas vyks mažiausiai dvi dienas. Nakvoti gali tekti tris naktis. Prisiminiau, kad su mama atvažiuodavom į turgų ir apsistodavom pas tokią močiutę. Tai aš atėjau ir sakau: „Klausykite, ar jūs mane priimsit nakvot?“ – „Ale priimsiu, vaikel, tik tai nakvok, bet valgyt, ale, nieko neturiu...“ Ir aš nieko neturiu, abidvi nieko neturim, bet, galvoju, kaip nors... Iš ryto atsikėlus nuėjau į progimnaziją, visi jau buvo susirinkę. Susėdome į suolus. Ten buvo matematikos egzaminas. Man matematika būtent ir sekėsi. Nesisekė lietuvių, bet matematika – tai labai. Aš tuos uždavinukus tik ras, ras, ras ir padariau ir kažką krapštąsi, ten žaidžiu... Prieina toks mokytojas, griežtas, iš Prancūzijos kažkaip atkeliavęs, kažkokiu būdu. Lietuviškai kalba, bet nedaug. Sako: „Jeigu nieko neišmanai, tai ir eik, nežaisk čia!“ Paskui žvilgt į mano tą (darbą): „Taigi tu padarius, vaikel, viską.“ Tai gerai, jau tonas pasikeitė: „Bėk, – sako, – bėk, pailsėk.“ O su lietuvių tai liūdniau. Nieko nemokėjau. Dvi mokytojos tokios jaunos sėdi, egzaminuoja. Duoda kažkokį klausimą – negaliu atsakyti. Žinau, kad nežinau. Tai kitą klausimą. Sakau: „Ale, kad Antalieptėje mūsų tai šito nemokė.“ Paskui ji duoda kitą klausimą – vėl nežinau. Sakau: „Ale tai keista – kas toje mano mokykloje buvo – ir to nemokė.“ Tai jos pradėjo tarp savęs šypsotis, juokias ir sako: „Na, tai ką jūs toje Antalieptėje mokė?“ Sakau, mokė, ką vadiname daiktavardžiu. Tai, sako, ir dėk. Aš tą viską ir pasakiau. Ir dar kažkokį ar būdvardį paklausė, gerai nebeprisimenu. Na va, sako, ir išlaikė, trejetą parašysim. Jos abidvi juokiasi. Taip aš ir įstojau į tą progimnaziją. Viskas tvarkoj, patenkinta, laiminga. Bet kaipgi toliau reikės – kiekvieną rytą aš dvylika kilometrų tai nepavaikščiosiu. Ateis ir žiema, ir viskas jau, bus neįmanoma. Ir man taip pasidarė graudu, o priešais progimnaziją stovi toks gražus geltonai nudažytas namas su gonkom, takelis visas gėlėmis nusodintas.

Aš mėgdavau pasakas, todėl svajojau, kad čia gyvena geroji feja ir dabar atsidarys durys, išeis jinai ir pasiims mane pas save. Ir ką jūs pasakysit: atsidaro gonkų durys, išeina ponias, graži, aukšta, su skrybėlaite, ant akių toks tiulis. Ir artyn prie manęs, ir aš jau nebesuprantu, ar iš tiesų vyksta, ar tik mano vaizduotė tas viskas. Ir ji prieina prie tų vartelių, aš ant vartelių pasikabinus verkiu. O ji sako: „Ko tu verki, mažyte?“ Buvau labai žemo ūgio, maža, nors buvo dvylika metų. Viską papasakojau: kad išlaikiau egzaminus, kad labai noriu mokytis gimnazijoje, kad aš turiu tik mamą, kad niekas man negali padėti, nežinau, kur gyventi. Ji žiūrėjo, žiūrėjo į mane... Ir sako: „Gerai, jeigu tu sutinki atėjusi po pamokų prižiūrėti mano sūnelį Romutį, pažaisiti, jam trys metukai.“ Sakau – gerai. Na, ir ji mane tuoj nuvedė, supažindino su Romučiu tuo, dar jo nuotrauka čia yra kažkur, jisai toksai guvus vaikutis labai buvo. Na ir aš pradėjau ten... tų peripetijų ten labai daug buvo. Paskui ir motiną atsitraukiau gyventi į Dusetas. Pasirodo, ta moteris buvo teisėjienė, ir kai paskui po vokiečių grįžo rusai, ta šeima kažkur pasitraukė, pabėgo. Ten ir likome gyventi.

Aistė Rentelytė, parašiusi prozas kūrinių

Lėkiau mokyklos koridoriu. Ryškiai raudona suknelė plaikstosi nuo greito mano ėjimo. Bėgte bėgu, kad nespėčiau išgirsti šnibždesių už nugaros. Anksčiau būčiau nekreipusi dėmesio, bet

dabar yra kitaip. Viskas pasikeitė per vieną savaitę. Dabar liko tik spalvoti drabužiai ir piešinys, kuris kiekvieną dieną primins, kad smalsumas pražudė ne tik katę, bet ir mane.

Istorija prasidėjo, kai aš, kaip ir kiekvieną lietingą popietę, sėdėjau „Močiutės kepyklėlėje“ su geriausia draugė Ugnė. Gūžmės prie lango ir gerėme kakavą. Puodelis atėmė iš manęs vakarienę, bet nesiskundžiau. Blogiau už miegą tuščiu skrandžiu – tik besaikis Ugnės plepėjimas. Ji neužsičiaupdama kalba apie tai, kaip Samanta ir Lukas buvo užklupti besibučiuojantys mokyklos rūbinėje, apie tai, kaip šiandien pagavo rūkančius vaikus ir nuvedė pas direktorių. Kas po to – nebegirdėjau. Sulindau į piešimo sąsiuvinį ir tvirtu kiautu apsigaubiau nuo išorinio pasaulio banalybės. Pridėjusi pieštuką prie lapo apsidairiau.

Akimirką stebėjau žmones ir bandžiau įsivaizduoti jų gyvenimą už šios kavinės sienų. Tai buvo mano mėgstamas užsiėmimas, kai atsibosdavo nuolatinis Ugnės plepėjimas. Pirmąjį ant lapo „perkėliau“ vyrą dalykiniu kostiumu, sėdintį netoliese ir geriantį juodą kavą be cukraus, skaitantį politikos skiltį laikraštyje, kuris guli šioje kavinėje jau keli mėnesiai. Mano piešinyje šis vyras – skubantis, nuo šeimos bėgantis valdininkas su lagaminėliu ir pusiau išlygintu kaklaraiščiu. Šalia jo piešiu mažą mergaitę, įsikibusią į mamos suknelę. Mažylė nedrąsiai šypsosi padavėjai, atnešusiai jai ledų. Lape vienas po kito atsirado beveik visi kavinės žmonės. Baigusi piešinį nusišypsojau. Spalvotas, žaismingas, darbas kėlė džiaugsmą. Į pasaulį žiūrėjau kaip į didelį fabriką. Vieną po kito jis gamindavo žmones – vienodus ir nuobodžius. Tačiau kartais atsirasdavo „brokuotas“ gaminytis, ne toks kaip visi. Tokių niekas nenori, nepriima, tačiau visada atsiranda žmonių, kuriems įdomu tai, kas neįprasta, unikalų. Aš buvau ta, kuri visada stengdavosi išvelgti nedidelius žmonių trūkumus, kurie juos darydavo įdomius ir išskirtinius.

VEIKLOS, SKIRTOS ANTANO GIEDRAIČIO-GIEDRIAUS GIMNAZIJOS ŠIMTMEČIUI

- Reprezentacinės fotografijos gimnazijos fojė;
- buvusio gimnazistų meno darbų ekspozicija;
- gimnazijos erdvių, skirtų žymiesiems mokiniams įrengimas;
- istorinių faktų apie gimnaziją pristatymas;
- filmo apie gimnaziją kūrimas;
- Metų knygos, skirtos gimnazijos šimtmečiui išleidimas;
- pristatymo „Gimnazijos istorija“ rengimas;
- laikraščio „Spindulys“ išleidimas;
- lanktinuko „Gimnazijos šimtmečiui“ išleidimas;
- simbolinių dovanėlių, logotipo, simbolizuojančių gimnazijos šimtmetį, sukūrimas;
- Sporto šventė gimnazijos šimtmečiui paminėti;
- krepšinio 1x1 varžybos;
- tinklinio varžybos suklaidaisiais ir esamais gimnazistais;
- stalo teniso varžybos;
- Jono Stankevičiaus vardo suteikimas gimnazijos sporto arena;
- kostiumų dizainerės, teatro bei kino dailininkės Rūtos Lendraitytės Utalla paroda Jurbarko krašto istorijos muziejuje;
- fotografijų ir piešinių parodos;
- pintų juostų ir medžio darbų paroda;
- buvusių mokinių darbų paroda „Atrask savo darbą“;
- Antano Giedraičio-Giedriaus knygų paroda;
- paroda „Įprasminimas laiko...“;
- įžymių buvusių gimnazistų mobilios knygos parodos susitikimų metu;
- istorinės medžiagos apie gimnaziją rinkimas, sisteminimas, skaitmeninimas (užduotys klasėms);
- susitikimai – netradicinės pamokos su buvusiais gimnazistais;
- netradicinė pamoka – paskaita „Dizaino industrija“, kurioje dalyvauja buvusi mokinė, kostiumų dizainerė, teatro bei kino dailininkė Rūta Lendraitytė Utalla;
- „Saulės“ vardą turinčių ir turėjusių gimnazijų respublikinė konferencija Prienų „Žiburio“ gimnazijoje;
- proto mūšis „Moki žodį – žinai kelią“;
- Šokio diena, skirta gimnazijos 100 metų jubiliejui paminėti;
- rajoninė mokinių savivaldos konferencija „Būk aktyvus“;
- rajoninė mokinių darbų konferencija;
- biologijos mokinių tiriamųjų darbų konferencija „Mokomės tirdami“ (dalyvauja buvę mokiniai);
- spaudos konferencija „Supažindinimas su gimnazijos šimtmečio programa“;
- atvira veikla „Dialogas su tradicija. Šokio spektaklis „Eglė žalčių karalienė“;

**Iškilminga gimnazijos šimtmečio
minėjimo šventė rugsėjo 29 d. 13 val.**

Šaltinis – gimnazijos interneto svetainė

REIKŠMINGI GIMNAZIJOS ĮVYKIAI

Netradicinė pamoka – paskaita

Sausio 31 dieną technologijų kabinete vyko netradicinė pamoka – paskaita „Dizaino industrija“, kurią organizavo gimnazijos administracija ir technologijų mokytoja Irena

Petruitenė. Pamoką vedė buvusi gimnazijos mokinė, kostiumų dizainerė, teatro bei kino dailininkė Rūta Lendraitytė Utalla.

Šimtadienis 2018

Patys aktyviausi gimnazijos 3-ių klasių mokiniai Šimtadienio renginiui pradėjo ruoštis dar rudenį. Šiais metais į talką buvo pakviestas buvęs gimnazijos mokinys Tadas Radišauskas. Visų kantrybe, išmone ir kūrybiškumu aplaistytas darbas davė džiugių rezultatų. Šimtadienio renginys vasario 9 dieną įvyko sklandžiai ir triukšmingai. Dėkingi už surengtą šventę abiturientai paliko originalų testamentą visiems trečiokams.

Integruota pamoka, skirta Valstybės atkūrimo šimtmečiui paminėti

Vasario 12 dieną gimnazijos aktų salėje vyko integruota pamoka, skirta Valstybės atkūrimo šimtmečiui paminėti. Dalyvius pasveikino šokių pamokos merginų grupė, vadovaujama Redos Žemelenės. Dainas apie Lietuvą atliko mišrus choras, vadovaujamas Gražinos Mikšienės. Išgirdome Vytauto Kernagio „Baltas paukštis“, Kęstučio Vasiliausko „Žemėj Lietuvos“,

Antano Baranausko „Giedu dainelę“, solistai Mantas Širkevičius ir Guoda Stalgytė. Vedėjai Vainora ir Mantvydas visiems skelbė, kad Vasario 16-oji – nenuginčijamas mūsų tautos tvirtybės bei vienybės liudijimas, tarsi gyvas išipareigojimas būsimoms kartoms. Lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos Jolantos Norkūnienės 2-ų klasių mokiniai Deimantė, Eimantas, Benas, Gabija, Adrija, Viktorija ir Gintarė pasidalino savo mintimis apie gimtinę.

Užgavėnių šventė

Vasario 13 dieną gimnazistai rinkosi gimnazijos kieme esančioje aikštėje, tradiciškai švęsti Užgavėnių šventę. Gimnaziją aplankė Jurbarko Kultūros centro persirengėliai: Kanapinis su Lašininio, čigonai, raganos ir velnias. Skambant muzikai šokome, stebėjome Kanapinio ir Lašininio kovą, triukšmingai vijome žiemą iš kiemo. Kad žiema tikrai būtų išvyta, sudeginome Morę. Persirengėliai palinkėjo mokiniams nuotaikingai sutikti pavasarį. (Airdas Celencevičius, 3F klasės mokinys)

Tarptautinė konferencija „Moksleivių matematikos, informacinių technologijų ir ekonomikos projektiniai darbai“

Kovo 2 dieną Šiaulių universiteto bibliotekoje mūsų gimnazijos 3M4 grupės mokinės K. Kunciūtė ir K. Klimavičiūtė tarptautinėje konferencijoje „Moksleivių matematikos, informacinių technologijų ir ekonomikos projektiniai darbai“ pristatė tiriamąjį darbą „Vienas skaičius visose knygose“. Džiugu, kad ŠU Informatikos katedros lektorė dr. Kristina Vaitkuvienė puikiai įvertino šį darbą ir išreiškė savo susižavėjimą iškelta idėja. Mokines paruošė matematikos mokytoja Laimina Juškienė.

Respublikinis renginys – konferencija „Būk aktyvus“

Kovo 6 dieną mūsų gimnazijoje vyko respublikinis renginys – konferencija „Būk aktyvus“, skirtas mokinių savivaldai stiprinti. Renginyje dalyvavo gimnazijos Mokinių tarybos nariai: Meda Sakalauskaitė, Viktorija Rainytė, Andrėja Pocevičiūtė bei Augustė Pocevičiūtė. Konferencijai pasiruošti padėjo Deimantė Ramonaitė, Paulina Kerutytė, Valdas Valavičius, Irmantas Norkūnas, dailės mokytoja Jurgita Davidavičienė, lietuvių k. ir literatūros mokytoja Jolanta Norkūnienė, užsienio k. (anglų) mokytoja Gitana Bajorinaitė, sporto salės administratorius Stasys Sendžikas.

Atvykusius svečius iš Kazlų Rūdos, Šakių, Eržvilko, Veliuonos, Griškabūdžio gimnazijų pasveikino gimnazijos direktorius Alvydas Januškevičius, gimnazijos tarybos pirmininkė Jurgita Kazinevičienė ir Jaunimo reikalų koordinatorius Lukas Bakšys, kuris padėjo moderuoti renginį. Dainomis džiugino muzikos mokytoja Gražina Mikšienė kartu su Guoda Stalgyte ir Mantu Širkevičiumi. Išsivermingiausi dalyviai savo jėgas galėjo išbandyti orientacinėje užduotyje, kurią paruošti padėjo Jurbarko šauliai.

Renginio idėjos autorė direktoriaus pavaduotoja ugdymui Jolanta Gudielienė dėkoja visiems dalyviams, svečiams, padėjėjams, atlikėjams ir Jurbarko rajono savivaldybės administracijos švietimo kultūros ir sporto skyriaus vyr. specialistui, jaunimo reikalų koordinatoriui Lukui Bakšiui už bendradarbiavimą.

Rajoninis intelektualinis konkursas „Protų mūšis“

Kovo 9 d. gimnazijos aktų salėje įvyko rajoninis intelektualinis

konkursas „Protų mūšis“, skirtas Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui paminėti. Konkurse dalyvavo komandos iš Eržvilko gimnazijos, Veliuonos Antano ir Jono Juškų gimnazijos, Vytauto Didžiojo pagrindinės mokyklos, Naujamiesčio pagrindinės mokyklos ir mūsų gimnazijos. Šio konkurso tikslai ugdyti pilietiškumą ir sąmoningą patriotiškumą, formuoti mokinių norą, gebėjimą ieškoti, tyrinėti ir praktiškai pritaikyti savo žinias bei skatinti domėjimąsi gimtojo krašto istorija ir kultūrinėmis vertybėmis.

Konkurso užduočių sritys: istorija, ekonomika, geografija, muzika, menas, kultūra, įvairenybės, asmenybės. Užduočių tematika: visos užduotys susijusios su Lietuva. Rengėjai: direktoriaus pavaduotoja ugdymui J. Gudielienė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui R. Streleckienė, istorijos mokytojas J. Laurinaitis, geografijos mokytoja B. Pauliukienė, matematikos mokytoja A. Zikienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja J. Norkūnienė, anglų k. mokytoja G. Bajorinaitė, dailės mokytoja J. Davidavičienė, muzikos mokytoja G. Mikšienė, technologijų mokytojas A. Būblaitis.

Konkurso nugalėtojai: I vieta – Naujamiesčio pagrindinės mokyklos komanda, II vieta – Veliuonos Antano ir Jono Juškų gimnazijos komanda, III vieta – Normantas Bataitis, Mantas Širkevičius, Erikas Rimavičius, Jurgita Rėbnerytė, Austėja Zokaitė (3e kl. gimnazijos komanda).

16-oji Respublikinė gimtosios kalbos konferencija

Kovo 9 dieną Šiaulių J. Janonio gimnazijoje vyko 16-oji Respublikinė gimtosios kalbos konferencija, skirta Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečiui. Konferencijoje dalyvavo mūsų gimnazijos 2c klasės mokinės Kamilė Ambrutaitytė ir Gintarė – Gabrielė Gabšytė. Jos pristatė savo tiriamąjį darbą „Skaito tėvai – skaitys ir vaikai?“, taip pat turėjo galimybę paklausti poeto Kazio Bradūno dukros etnologės antropologės Elenos Bradūnaitės – Aglinskienės skaitomos paskaitos apie išeivių gyvenimą Amerikoje. Konferencijoje merginos dalyvavo su savo lietuvių kalbos mokytoja Jolanta Norkūniene.

ŽYGIS, SKIRTAS LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO ŠIMTMEČIUI PAMINĖTI!

Keli šimtai mūsų gimnazistų, mokytojų, mokyklos darbuotojų išsirušė vasario 15-ąją į žygį pėsčiomis, pasirinkdami apie 9 kilometrų maršrutą. Žygieiviai aplankė istorines Jurbarko miesto vietas: Bišpilį, Bišpiliukus, Dvaro parką. Žygio pabaiga nuotaikinga – Dainų slėnyje buvo ragaujama gardi košė, kvapni arbata. Žygyje gimnazistai atliko geografines, istorines užduotis, buvo apdovanoti Padėkos raštais, gavo įvertinimus. Renginys visiems labai patiko, todėl gimnazijos bendruomenė mano, kad jis gali būti tradicinis.

Jurbarko
A. Giedraičio-Giedriaus
gimnazijos laikraštis
Leidžia: Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas

El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt
El.paštas: rastine@jurbarkogimnazija.lt